

Szivarvány

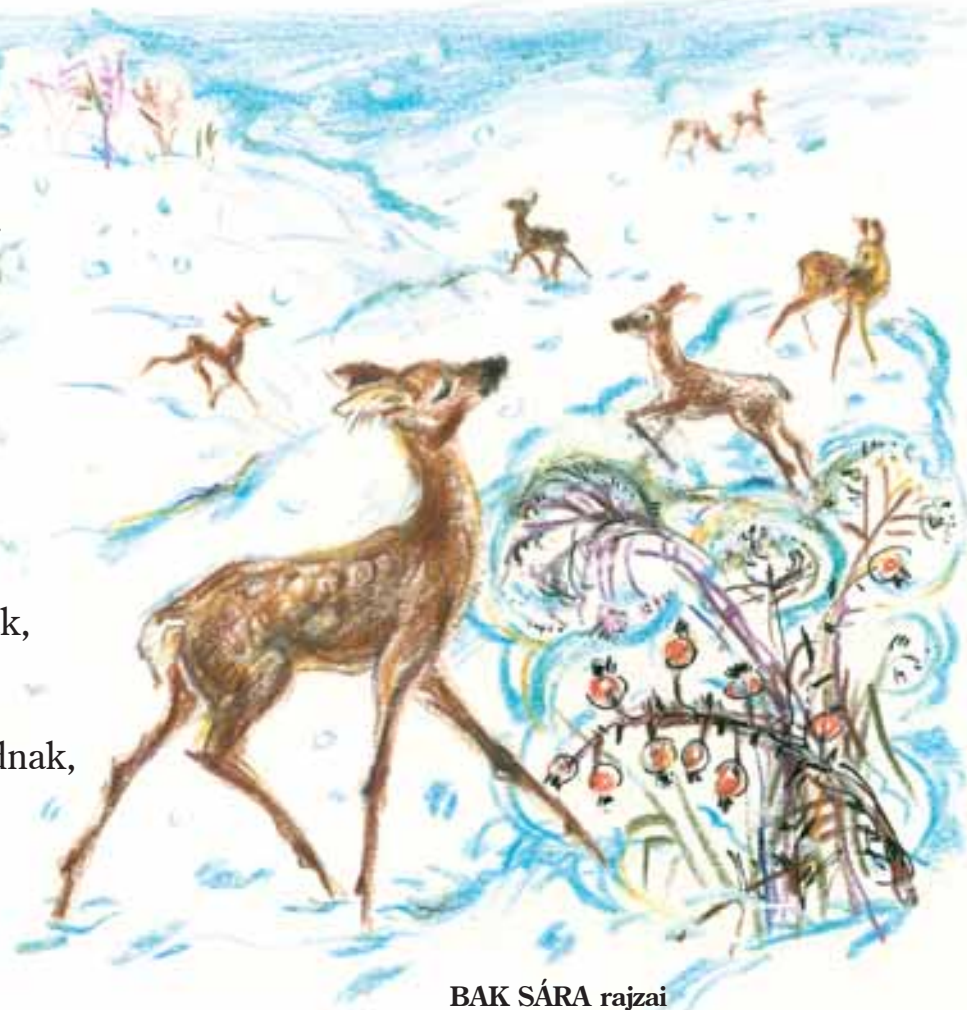
2009. JANUÁR



JANCSIK PÁL

Őzikek

Kék az ég, mély, tiszta kék...
Amott meg az őzikek,
ott a szántón, a mezőn,
kecsesen és szökkenőn,
kényesen a puha hóban,
mintha fáznának valóban,
s azért szöknének nagyot,
kerüljék ki a fagyot.
Pedig hát dehogyis fáznak,
csak játszanak, csak cikáznak,
hisz gyermekek – őzikek,
kedvük ragyog, mint az ég,
s míg szökellnek, míg szaladnak,
kedvükből nekem is adnak:
szétszórják a friss havon...
Messze járnak már nagyon,
hátsójukon hóka folt.
Hát ennyi. Volt, ami volt.



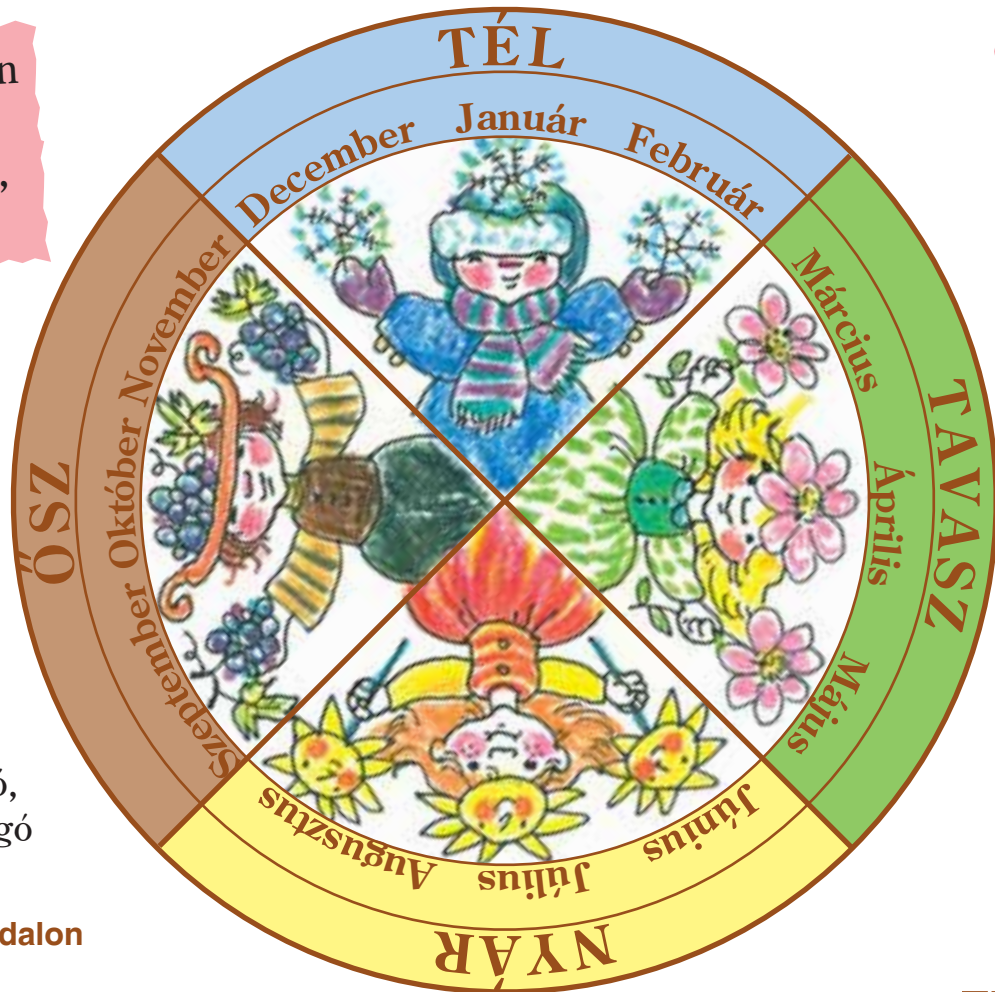
BAK SÁRA rajzai

Az új esztendő minden órája hozzon Szivárványos kedvet, mesét, játékot!

WEÖRES SÁNDOR
Téli vihar

Téli vihar csengettyűje csilingel a fagyba, ahogy ágak jégszakállát összekocogtatja, éles jégzilánkokat ver le a kemény óra: éjjel-nappal csengő-bongó, lengő-dongó, zengő-zsongó mutatótlan óra.

Az év-óra leírását a 13. oldalon találjátok.



Hol volt, hol nem volt, élt Hegyszer egy Mindent Megkoppintó Koppantó. Ne is kérdezzétek, hogy nézett ki. Meg kell mondanom, elég furcsán-murcsán. A füle kék, a píše orra alig látszott a sok nyújtózkodó szeplőtől, a haja zöl-

des-rózsaszín, dundi arcocskája csak úgy piroslott a pirostól. Narancssárga kertésznadrágja lötyögött rajta, aprócska lábán kunkorodó orrú, csoszogó cipőcske. Hát, így festett a Mindent Megkoppintó Koppantó.

Most tudom, mit kérdeznétek. Miért hívták őt pont Mindent Megkoppintó Koppantónak? Jól van, no, elmesélem. Figyeljete csak.

A tél szorosán ölelte a Lombgyűrű erdőt. Öklömnyi hópolyhek ropták táncukat. Argosz, az erdei tudóstündér pihe-puha ágyában éppen legújabb puffogtató-pöfögtető kutyürmütyür találmányáról álmodott, amikor egyre erősödő tititátititátá tátátititi vetett végett gyönyörű álmának. Meresztette a szemét jobbra,

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

A Mindent Megkoppintó Koppantó

kukucskált balra, de semmit nem látott. Persze, nem is láthatott, sötét volt a szobában. Ekkor újra: tititátititá.

Mi a csoda? Argosz gyertyát gyújtott, bekukucskált az ágy alá. Alig hitt a szemének. Apró, kertésznadrágos manócska ül-

dögélt ott.

– Hát te meg ki vagy? – vakargatta a feje búbját Argosz, a tudóstündér.

– Hát te meg ki vagy? – kérdezett vissza a kis píšeorrú idegen.

– Én kérdeztem előbb, és azonnal gyere ki az ágyam alól – toppantott Argosz.

– Jól van, no, kimegyek – motyogta a kismamó –, csak ne légy dühös.

A píšeorrú kimászott az ágy alól, és leült Argosz kedvenc mohaszékére.

– Ne haragudj, de nem tudom megállni, hogy ne kopogtassak. Olyan mókás elfoglaltság – mosolygott a kis kertésznadrágos.

– Mókás? Méghogy mókás? – mérgeződött

a tudóstündér.

– Igen, mókás. Olyan szépen cseng-bong, zenél minden, amit megkopogtatok – mosolygott széles szájjal a kis piszeorrú –, ezért is hívnak Mindent Megkoppintó Koppantónak.

– Szervusz, Koppintó Koppantó, én Argosz vagyok. Figyelj csak, az nem lehet, hogy mindig mindenhol mindent megkopogtass. Megijednek tőled... De van egy ötletem – csillant fel a szeme a tudóstündérnek –, mi lenne, ha például télen csak jégcsapokat kopogtatnál?

– Jégcsapokat? – húzogatta szemöldökét lefelé, fel-le a kis kertésznadrágos.

– Igen, jégcsapokat. Különös, csilingelő dalamokat csalogatnál elő belőlük – magyarázta az okos tündér.

Mindent Megkoppintó Koppantónak tetszett az ötlet, és el is határozta: ő lesz az erdő jégcsapzenebona-művésze.

Argosz elvitte őt a jégcsapbarlanghoz. Képzéjétek, nem akármilyen jégcsapok voltak ezek. Mosolygósak és gömbölyűek, akár egy jól megtermett gumilabda. Sorban álltak,

mintha csak a Mindent Megkoppintó Koppantót várták volna.

A kis manó nem késlekedett, neki is látott a koppintásnak. Gyönyörű dallam csendült fel. A Lombgyűrű erdő lakói alig akartak hinni a fülüknek. Azóta minden télen ő az erdő jégcsapzenebona-művésze.



SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

LÁSZLÓ NOÉMI

Mi van az égen

Nagyszakállú törpe,
ezerbojtú sapka,
hintaló, vitorla,
gőzölgő tavacska,
labda és lapótya,
palacsinta széle,
óralap, virágszál,
kötögető néne,
máskor csak egy szekrény,
ajtaja bezárva,
hó vagy jégeső hull
abból a világra,
utána a földön
világít a tócsa,
a cica is benne
vígán megmártózna.



P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Fösvény havazás

Elkésett a tél az idén,
se hó nincs, se fagy.
December ha szűkmarkú volt,
január, te adj!

Porka havat, jégcsapokat
holnapra sokat –
meglásd, minden apró gyerek
kacagva fogad.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A téli napról

Ha jön a téli hófúvás, az az eleje,
hogy kikukkant néha a nap, de nincsen ereje.

Egyik fülén bundasapka, másik didereg,
ha jön a hófúvás, a tél egyre hidegebb.

DONKÓ LÁSZLÓ

Fagyos világ

Csúszik az út,
sóderes,
a fűbokor
hóderes.

Fehér akác
zúzmarás.
Szél zúg, ő a
lódarázs...

Eresz-szélen
jégcsapok,
vihar köztük
szétcsapott.



SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

Egy sárkány hány sárkány?



Hol volt, hol nem volt egy hétfejű sárkány. Na már most, ha az embernek, illetve a sárkánynak hét feje van, az elég sok gondot okoz szerintem.

Kezdjük a nevével! Nyilvánvaló, hogy a sárkány vezetékneve Sárkány. A hét fej viszont mindenképpen kikövetel magának hét keresztnevet. Az én hétfejű sárkányomat például úgy hívják, hogy Sárkány Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap. Ugye, milyen szép, hosszú neve van, akárcsak egy spanyol nemesembernek.

Csakhogy a névadással még nem oldottuk meg a problémát. Ugyanis ahány ház, annyi szokás, és ahány fej, annyi szeszély. Hétfő vadászni menne. Kedd tanulni vágyik. Szerda focizni akar. Csütörtök mindig éhes. Péntek mindig fáradt. Szombat szereti a kiadós sétákat. Vasárnap végtelenül lusta, folyton csak heverészne.

Hát képzeljétek csak, amikor el kell dönteni, hogy mit csinál az ember. Akarom mondani: mit csinál a sárkány! Hétfő kiabál: emberszagot

érzek, menjünk vadászni! Kedd toporzékol: hagyjatok tanulni! Szerda követelőzik: ide a labdát mind a tizennégy lábamra! Lábamra? Lábunkra? Hogy is mondják ezt a hétfejüknél? Csütörtök lángot fúj: adjatok egy kis nyers húst, rögtön megsütöm itt a szájamban! Péntek nyafog: várjatok, mindjárt elvégzem én is a munkámat! Szombat ideges a ricsajtól: lassabban, fiúk, ne morogjunk, hanem ballagjunk! Végül pedig Vasárnap ordít torkaszakadtából: azt csináljuk, hogy ne csináljunk semmit!

Hát élet ez? Egy fejjel is nehéz eldönteni, mit tegyen az ember, hát még héttel!

Jobb embernek lenni, mint sárkánynak, én mondom. És gondoljatok bele: hét fej az hét fej. De mi van a tizenkétfejűvel, akinek néhány feje fehér, néhány zöld, néhány piros, néhány sárga, és akit úgy hívnak, hogy Sárkány Január Február Március Április Május Június Július Augusztus Szeptember Október November December. No, ezt a sárkányt lássam én egyetértésre jutni saját magával!



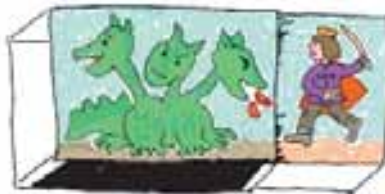


Kovács-Minyóka Erzsébet, mákófalvi óvó néni sárkányának teste zöld csomagolópapírba burkolt papír-labda. Négy lábát, három fejét kartonból vágta, tekergőző nyakát 2-2 papírcsíkból hajtogatta óvó néni.

Szodorai Melinda tanító néni szilágsomlyói első osztályának ajtaját megtermett kartonsárkány védi.



Vágd ki a két kis rajzocskát. A sárkányt ragaszd egy gyufásdoboz tetejére, a királyfit és a királykisasszonyt a fiók aljára. Mit látsz, ha jobbra, és mit, ha balra tolod a fiókot?



CSEH KATALIN

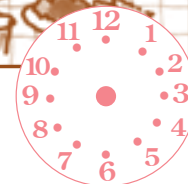
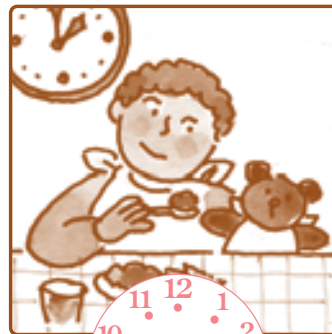
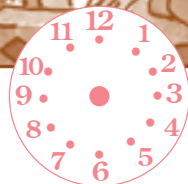
Sárkány-iskolában

Sárkányiskolában
A sárkánygyerek
Mire használ vajon
Sok sárkányfejet?

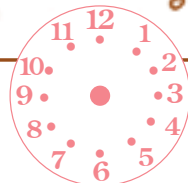
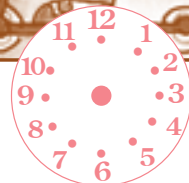
Az első fő verset tanul,
A második meg csak bambul,
A harmadik zenét hallgat,
A negyedik fáj és jajgat.
Az ötödik mit tanulmányoz? Tűzmadarat.
A hatodik a pad alatt majszol parazsat.
A hetedik suttogja: jó a sárkánykoszt?
A nyolcadik számol, szoroz vagy tán oszt,
A kilencedik keresztretjvényt fejt,
A tizedik valami rosszat sejt,
A tizenegyedik sárkány-térképet nézeget,
S az utolsóból szárnyra kel a sárkány-képzelet...

**Folytasd a rajzot.
Milyen lehet a többi négy
sárkányfej?**





Kati néni nyolc rajzocskával meséli el Tibor napi műsorát. Anyu segítségével rajzold be az üres óralapokra a mutatókat aszerint, hogy te hánykor szoktad ezeket tenni.

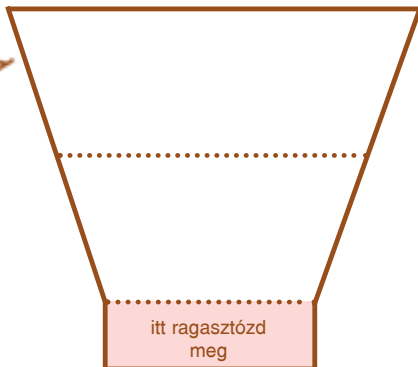


ÉV-ÓRA

Vágjátok ki a mutatót, és milton-kapoccsal illesztétek a 3. oldalról kivágott év-óra korongjának közepébe.

Akasszátok a falra, vagy készítesetek neki talpat a rajz szerint.

Lassabban jár, mint az igazi óra: havonta csak egyet moccan.



CERUZATARTÓ

A kolozsvári Hófehérke óvoda Csipike csoportja kagylót, sárgaborsót, szárított szőlőt ragasztott a befőttesüvegek vászonn „palástjára”, majd spárgával kötötte az üvegek nyakára.

Beküldte Halmágyi Enikő és Katona Hilda óvónéni.

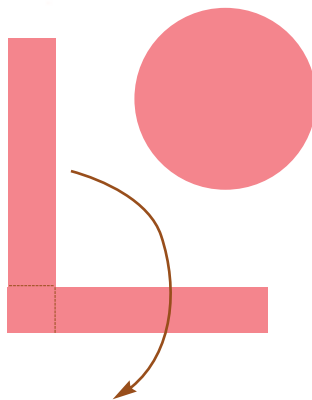
2009



Bodog új évet!

SZERENCSE- MALAC

Vágjátok ki a malac fejét.
Hajtogassatok rövidke, 3-4 lépcsős
boszorkánylétrát (a lap széléről
vágjatok hozzávaló papírcsíkot), és
alapját ragasszátok a fej közepére,
tetejére pedig ragasszátok fel a kerek
orr-pöttyöt.



TÓTH ÁGNES

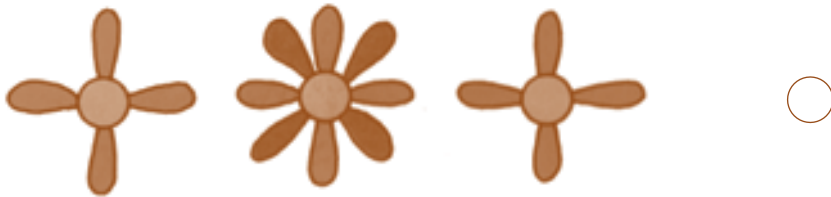
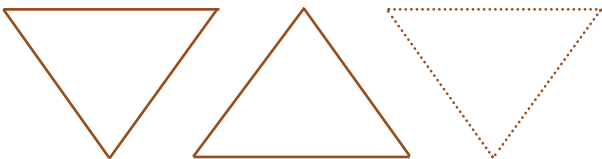
Cirmi

Az én cicám Cirmi,
azt hiszi, tud írni.
Tíz körmével kaparja
becses nevét a falra.
Nincs ez így jól, Cirmi,
szebben kéne írni,
rád fér még a tanulás,
ez csak macskakaparás!

A te írásod, rajzod
ugye nem
macskakaparás?

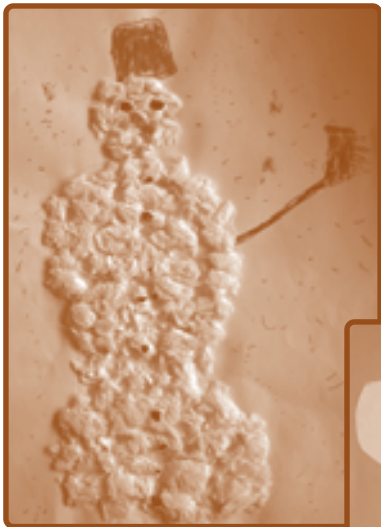
FOLYTASD

a túlsó oldalon a
megkezdett sorokat.



SATÍROZD

be fekete ceruzával a rajz pöttyel jelölt részeit.



Fejér Ákos, zabolai olvasónk papírgalacsinból ragasztotta, rajzzal egészítette ki a térhatású hóembert.

A nagyváradi Szent László Óvodában Elek-Nyitrai Andrea óvó néni irányításával készült képen papírfelhőből vatta-hópelyhek szállingóznak.



Szivárvány - POSTA

Mán Vivien, Katona Margit, Marosvásárhely; Gellérd-Székely Dóra, Küsmöd; Bánto-Laczi Klára, Palkó Anna, Szilágysámson; Mózes Pálma Edina, Sáromberke; Feiervári Márk Szabolcs, Beszterce; Bárar David, Szilágyperecsén; Füstös Nikolett, Magyardécse; Csiki Emese, Csíkszereda; Balázs Zsolt, Segesvár; Pallai Hunor, Szatmárnémeti; Forrai Krisztián, Somkerék; Gál Zita, Tóth Csenge, Kolozsvár; Szócs-Márton Balázs, Gyergyószentmiklós; Ferencz-Nagy Zoltán, Brassó; Benedek Norbert, Négyfalu; a nagyváradi Evangélikus Óvoda, a kolozsvári Unitárius és a Voinicel Óvoda; a kézdiszentléleki, a tekerőpataki óvodások; a kovásznai II. B; a tasnádi I. D; a szilágysomlyói I. és II. A; a tekerőpataki I.; a dési II. D osztály; a marosvásárhelyi Unirea Liceum I., a I. Cuza Gimnázium I. E; a nagybányai N. Iorga Iskola I. F; a nagyváradi Coșbuc Iskola II. C, a 16-os Iskola II. E; a gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola I. A, a Fogarassy Mihály Iskola I. C; a szatmárnémeti Művészeti Liceum II. B osztálya; a magyarlapádi kisiskolások küldtek nekünk rajzot, kézimunkát, levelet, mesét, verset. Ünnepekhez, évszakhoz kötődő munkáitokból jövő télen közlünk minél többet.



Kéményseprő

Gryllus Vilmos jellemzodalocsáját a karneválon is elénekelhettek, de mi újévi köszöntőnek szánjuk. Hozzon a fekete kéményseprő szerencsét, hó-tiszta

új évet, erőt, egészséget a Szivárvány minden barátjának!



Kor-mos az or-rom, fe-ke-te a ké-pem,



Má-szom a lét- rán ko-rom-fe-ke-té- ben.



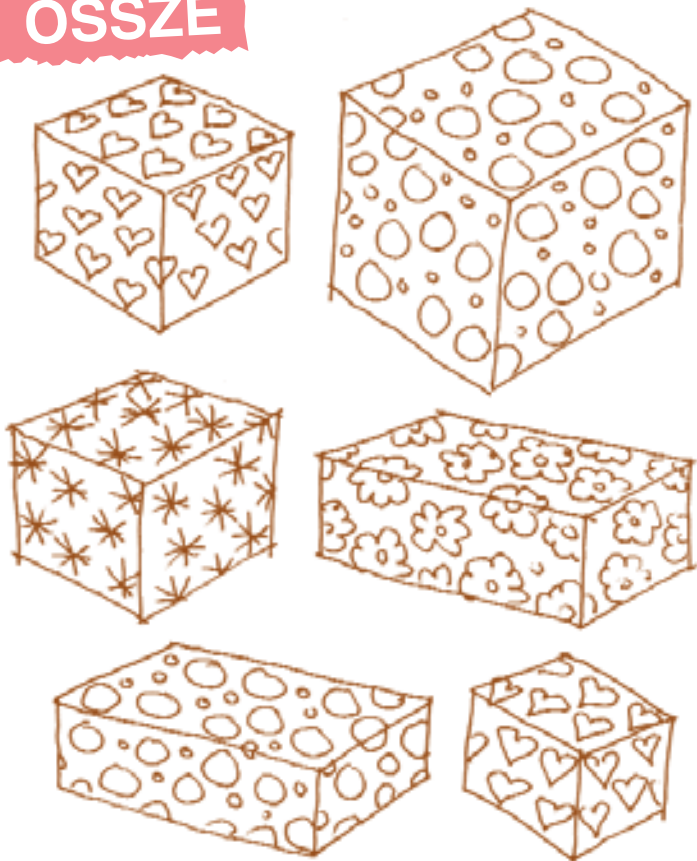
Jó sok a dol-gom, so- ha ne fe- lejt- sék:



Söp-röm a ké-ményt, s ho-zom a sze-ren-csét!

KÖSD ÖSSZE

az egyforma papírba
csomagolt dobozokat.



FESD KI

a pöttyöket olyan színűre,
amilyen a legnagyobb,
a középső illetve
a legkisebb doboz.

ZÁGONI BALÁZS

Rámolós mese költözéssel

Először Apa volt az, aki azt mondta, hogy netovább: öten vagyunk, egy szoba már nem elég. Nem lehet így dolgozni, hogy az ember asztalán egy pelenkahegy van, a könyvespolca meg tele rózsaszín meg zöld kezese-lábasokkal.

Aztán Anya is mondta, hogy netovább: nem lehet úgy pelenkázni, hogy az asztról a lapotot és szótáratat kell félretolni. És a szekrény, amelyről már rég megbeszéltek, hogy az ikrek ruháit tartják majd benne, még mindig tele van Apa katalógusaival. Barni is meg akarta mondani hogy netovább: nincs meg a favonat két váltója, a sorompója, a kis kasszagép fiókja, a meséskönyv minden napra egy mesével és Okos Mackó feje, amióta Dorka és Hanna megtanultak mászni! De Barnira senki sem volt kíváncsi.



Anyánál szombaton telt be a pohár. Egész délelőtt a lányok pelenkáit hajtogatta és rendezte, és azután kiment a konyhába ebédet főzni. Egyszercsak arra lett figyelmes hogy túl nagy csend van a szobában. Ez csak két

dolgot jelenthet: vagy elaludtak a lányok, vagy olyasmit csinálnak, amit nem akarnak az Anya orrára kötni. Ezért benézett a szobába. Az ikrek párnákból egy kis hegyet hordtak a ruhásszekrény elé, Dorka felmászott, az alsó fiókból szedte ki a ruhadarabokat, és dobálta le a háta mögé Hannának. Hanna mindegyiket szemügyre vette, a fejére próbálta, meg nézte magát a tükörben, majd ő is a háta mögé dobta. Apa nevetett. Anya sírt volna, de aztán ő is nevetett.

Aztán Apa és Anya leült az asztalhoz.

Anya azt mondta: „Itt nem férünk tovább, el kell költözni.”

Apa azt mondta: „Úgy van, el kell költözni.”

Barni azt mondta: „Juhéé, de vagy legyen lift, vagy villamossal kelljen iskolába járni.”

Dorka és Hanna nem mondott semmit. Egyrészt mert emberi nyelven még nem beszéltek, másrészt nekik mindenütt jó volt, ahol lehet rámolni.

Anya és Apa heteken át nézte a hirdetési újságot. Hosszú listát írtak, aztán egyenként



húzták ki róla a címeket.

– Tömbházba nem megyünk, nincs udvar, krikosz, krikosz, krikosz – húzott ki Anya.

– Belvárosba nem megyünk, túl drága, krakosz, krakosz, krakosz – húzott ki Apa.

– Ezt láttuk, itt sötétek a szobák, krikosz – mondta Anya.

– Ezt láttuk, itt nedvesek a falak, kraksz – mondta Apa.

– Már csak egy maradt, drágám – mondta Anya.

– Én is látom, drágám – mondta Apa.

Végül a város szélén egy elég nagy, háromszobás lakást találtak, egy kétemeletes házban, a felső emeleten. És volt udvara, úgyhogy Anya örült. És nem volt túl drága, úgyhogy Apa is örült. De nem volt lift, és villamos sem járt a közelben, úgyhogy Barni bánatos volt. Aztán felfedezte, hogy közel van a repülőtér, és lehet látni a le- meg felszálló gépeket. Úgyhogy Barni mégiscsak elégedett volt, és csak egy kicsit sajnálta a Kókert utcai házat. A lányok is elégedettek voltak, mert hetekig minden dobozokban volt, és azokat naponta ki lehetett rámolni. Bizonyára Anya is szerette a játékot, mert esténként mindent szépen visszarámolt, így reggel az egészet előlről lehetett kezdeni. Aztán Anya kicsit megnehezítette a szabályokat: sok doboz tetejét lera- gasztotta. Ilyenkor Dorka és Hanna különvál-

tak. Dorka az egyik, Hanna a másik soron mászott végig, és próbálta felnyitni valamennyinek a tetejét. És mindig találtak egy-két dobozt, amit Anya nem zárt le elég jól, és remekül ki lehetett rámolni.

Hát nem csodálatos ez az új lakás?



LÁSZLÓFFY CSABA
Név-ábécé

Anna arany-álma;

Ádám árva ágya,

Balázs bőre barna,

Ceci cingár-cérna,

Csilla csillagfénye,

Dani dörmögése;



Erik estebédel,

Évi éber éjjel.

Farkas félni bátor,

Géza gőzbe gázol.

György gyakran kigyúlván,

Hajnal haja hullám;

István indiános,

Jani jódhiányos,

Kati könnyű kedve;

Lonci lenge lepke:

Ly ukas lyukat fed be;

Marci mérges medve!

Nóra nefelejts-el-

Ny elven nyüszít, nyelvel,

Olga olvas-számol,

Örzse összemázol,

Peti pösze porzsák,

Rebi rázza rongyát,



Sára sárba suppan,

Szilvi szárba szökkent.

Tamás tudja, téved:

Ty úha, tyúkanyó kend!

Ugor útonálló,

Üni ünnepváró;

Vera nem vers-záró!

Zotmund zengzeményel,

Zsolt zsúptetőn zsémbel.

TOMOS TÜNDE rajzai



Boldog új évet! Ezzel a jókívánsággal köszöntik egymást kicsik és nagyok, fiatalok és öregek ezekben a napokban. És nem csak mondják, komolyan is gondolják, azt szeretnék, ha boldogabb új esztendő virradna az emberekre. Boldogabb, szebb, gondtalanabb az el-



Kiss Imola, Margitta

múlt évnél. Én is ezzel az őszinte jókívánsággal köszöntelek Titeket, kedves Szüleiteket, Óvó néniteket, Tanítótokat, mindenkit, akit szerettek.

No, de lássuk, miből élünk. Mert szó, ami szó, szokása szerint reánk köszöntött a tél, hideg van. Engem naponta lezavar Típetupa a patakra friss vízéért, de nem panaszkodom. Kiváltképp azóta telt meg a lelkem derűlátással, amióta felfedeztem az egyik bokor alján a hó alól előbukkanó hóvirágot. Előbb-utóbb kinyitja szirmait, üzeni, hogy ne búsuljanak azok, akik nem kedvelik a telet (mint ahogy öreg Bará-



Sălăgean Dávid,
Nagyvárad

tom, akinek a leveleimet diktálom, se szereti). Persze azok örömét sem rontja el, akik hóembert raknak, szánkáznak, korcsolyáznak és síznek, hiszen ezeknek most van az ideje. Én is arra biztatlak, örüljeteK a télnek még akkor is, ha mi

ketten, kedves feleségemmel, Típetupával nem vagyunk olyan boldogok a zi-



Dakó Gréta, Sarmaság



mankóban. A tavaszt főleg öreg Barátoméért emlegetem, tudva, hogy ő és a hozzá hasonló öregecskék már nagyon várják.

Ne higgyétek, hogy unatkozunk: Vízirigó minden hónapban beszállít engem a szerkesztőségbe (ezalatt Tipetupa otthon szellőztet és nagytakarít), én pedig gondosan válaszolok leveleitekre, és hónapról hónapra megírom a Csipike postáját.

Tudom: a szép karácsonyi-téli szünet után ismét hozzálatatok a tanuláshoz. Örvidenek, ha mostanság eszetekbe jutnának apró barátaim, a kis madárkák is, akik idehaza maradtak télvíz idején. Ne feledkezzetek meg, hogy számukra madáretetőt állítsatok, magot hintsetek. A városban, ahol nincs gyümölcsöskert, a teraszra is elhelyezhetitek a madáretetőt. Meglátjátok, a madárkák

**Címlap:
BAK SÁRA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XXX. évfolyam, 321. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.**

Ára 2 lej

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**



hálásak lesznek nektek, gyönyörű énekükkel köszönik meg a gondoskodást, és szorgalmasan hozzálatnak, hogy a gyümölcsfákat megtisztítsák az ártalmas férgektől, kártékony rovaroktól.

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

Már a hó is lehullott,
Minden gyerek kifutott.
A domboldalon szánkóznak,
A jégen meg csúszkálnak.
Balázs Levente, Nyárszó

A hópelyhek hullanak,
S hűvös szelek fújnak.
Néha a nap is süt,
És egy hógolyó fejen üt.
**Csavar Boróka,
Gyergyószentmiklós**



Tankó István, Gyimesfelsőlók



László Kinga, Marosludas

Hull a hó, hull a hó,
Szánkózni csudajó.
Sielnek a gyerekek,
Hóembert építenek.
Mátyás Réka, Monó

Cirmi a kályha előtt ül,
Nem mozdul ki a melegből.
Hazajön a gazdija,
Cirmi a farkát csóválja.
Király Beáta Katalin, Szalárd

Kisgyerekek öröme
lehullott az első hó.
Beborít már erdőt, mezőt
Az a puha takaró.

Felöltöztünk testvérkémmel,
Ki is mentünk vidáman,
Elővettünk kesztyűt, szánkót,
S indultunk is szánkózni.

Csúszik a szán a járdán,
Nehezen húzza anyukám.
Örülünk mind a hónap,
Csodálatos ez a hónap!

Misti Alíz Erika, Kolozsvár



Kovács Nikolett, Sarvaság



Nagy Adrienn, Zilah

Egyszer volt egy medve,
Nem fázott ő télen,
Leesett a bundája,
Megfázott a pocakja.

Egyszer volt egy egér,
Bajsa igen fehér,
Felkopott az álla,
A bajszát le kellett vágja.

Horváth Kriszta, Marosvásárhely
De szeretnék kutya lenni,
Csak gondtalanul pihengetni,
Finom ételeket enni,
És szomszédokat megugatni.
Szép életet élni,
De szeretnék kutya lenni.
Mátéfi Norbert, Marosvásárhely

A sétatéri tavon van egy görbe lábú kacsa. Azért görbe a lába, mert télen egy úszó jégdarabba belefagyott. Napokig fogva tartotta szegényt. Mikor észrevettem, sóval bekentem a jeget, a kacsa meg kiszabadult.

Herédi Tamás, Kolozsvár



**Kertész Csaba Norbert,
Szováta**



**Balogh-Soós Norbert,
Nagyvárad**

Macska, macska, kis macska,
Kérlek, fogjál egeret,
Ha nem fogsz egeret,
Nem adok tejet.

Bokor Imre, Illyefalva



Bíró Sára, Nagy Réka-Mária, Elek-Nyitrai Andrea,
a nagyvárad **Szent László Óvoda** óvónői képes
beszámolót küldtek a VI. Vers- és Mesemondó Találkozóról.

Rajz- üzenet



Ambrus Kristóf, Zsobok



Zalányi Dávid, Marosvásárhely



Bálint Orsolya,
Kolozsvár

Adorján Előd, Csíkszereda



Bajkó
Róbert,
Kovácszna

